

חלק פרק אחד עשר מנהדרין קה.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גם' כמיב הכל כרע
שכב. נחחק ב' חיצות כרע
שכב וי"ב טפלי:

מוסף רש"י

וילך שפי. אשלישייטש,
 כמו (מלין מב): דשף
 מדוכמיה (מססה "א.
 שפיפון. שפיה כפולה
 (שס). שתום העין. ולא
 אמר שתום העינים (במדבר
 כד ג).

דקא אפי' מיסודים. דקאמר יז דוד
ווייזט זשה קורא לאחיותפל מוידע
דוד: מואל סיר רמלי. דוד דוד
כדור: חור שער ונטער דע עסקי רחיל
אנעיל אומס בגן עדן: אס יכא
דוד שטיג אס ספסלי. וינען לפיך
דע שטאט ער חלה לדואג ואחיותפל
לעווי"ב מה אהא ערנא להסיד עשמו
הסס היו שונאן אומו: אמר להס
עלי. לפיכך ולעשומן ריעים ורחובים
זא לא ויהיו רמשי לטון רעבות:
ושמאל אמר. מחו מעשי נחמס
סה"ג [בנאן] עשרה בני אדם וכו':
עבד ששכרו רבו. ומאחר שמכרנו
הקב"ה לנבוכדנצר וברשנו מעליו
יס יז עליו כלום: מאי דכתיב
ודוד עבדי נבוכדנצר עבדי. שקראו
לאותו רשע עבד כמו שקראו לדוד
דכתיב בסוף ירמיה (מג) הני
שולח וקחתי רחמי עבדי
זה מפני שזומה זה לוא אלא גלי
ידוע לפני מי שזמר ויהי העולם
שעתידין ישראל לומר כבר הקדים
הקב"ה לנבוכדנצר לפיך הקדים
הקב"ה וקרא עבדי לנבוכדנצר כדי
להחזיר להן תשובה: עבד למי נכסים
למי. לומר נבוכדנצר עבדי הוא
וכל מה שגנה לי הוא ועדיין לא
יכא אומס מראשו: והעולם ער דורס
יהי לא תהיה. כל מה שזמר
כסורים לא יהיה: כל זי האי
ריסא. מי יתן ויבא לנו הי כעס
בחימה שפומה אמלון עליכס שיגאלנו
בעל כרחנו וימלון עלינו: א"ר אבא
בר כהנא. היינו תשובה נחמס דלמרו
די אלהים יורנו שאין אנו יבולין
ליקר אומו: בלא עס. שאין לי
חלק עס עס: שנלב עס. שנלב
ישראל בעמלו שהשיאו לבלק כדענין
למחר לקמן [בזור] והפלי מהס כ"ד
אלפים: (א) עשר שזא עבד כציר.
שזא לא חתנו כמו בחמה דמחרמינן
כציר: (ב) סנא הוא כצור. אביו
כל נלעס הוא כוון רשעים הוא
לגן הארמי: אומס כימי יעקב.
שרדף אחרינו וקעק לעקור הול:
ואומס כימי שופטים. לאחר מיתת
יהושע דכתיב (שופטים ג) ויחר אס ה'
בישראל ויחמס כציר רשעים:
גטו ירמיה. משמע כצור גטו של

הוא לבן הארמי בעור שבה
ואחת בימי שפוט השופטים
יוחנן אביו בנו הוא לו בנביא
יהושע היא דתניא ^{כ"ד} ר"א אומר
אלו פושעי ישראל כל גוים ש
נאמר "בכל גוים והלא לא
כל גוים שכחי אלהים ואף א
מות ישרים תהא אחריתו כמות
לא היה להם שלום מעולם
האחד אם איני עוזרו היום ה
אינשי כרכושתא ושונרא עברו
דאמר להו ^{כ"ה} לינו פה הלילה וה
כלפי שמאי מהני מעיקרא כתיב
בלא תאנא היא דכתיב ^{כ"ו} ואנכי
בלעם חיצר ברגלו אחת היא ש
סוס בלעם סומא כאחת מעיניו
התם ^{כ"ז} והנה חסן נופל על המש
אתנו מ"ד קוסם באמתו היה כ

ואתה אנוש כערכי אלופי
(קרובי שהיה משצט יהודה
אתי ממואב: סיר רחלי.
: על אדום אשליך נעלי.

דקאטי מיהודה מואב סיר רחצי זה גחוי
שלקה על עסקי רחיצה על אדום אשליך
נעלי זה דואג האדומי עלי פלשת התרועעי
אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע
אם יבא דוד שהרג את הפלשתי והוריש את
בניך גת מה אתה עושה לו אמר להן עלי
לעשותן רעים לו לזה ימרועו שובבה העם
הזה ירושלים משובה נצחת וגו' אמר רב
תשובה נצחת השיבה כנסת ישראל לנביא
אמר להן נביא לישראל חזרו בתשובה
אבותיכם שחטאו היכן הם אמרו להן
וגביאיכם שלא חטאו היכן הם שנאמר
אבותיכם איה הם והנביאים הלעולם יחיו
אמר להן (אבותיכם) חזרו והורו שנאמר
י'אך דברי וחוקי אשר צויתו את עבדי
הנביאים וגו' שמואל אמר באו עשרה בני
אדם וישבו לפניו אמר להן חזרו בתשובה
אמרו לו עבר שמכרו רבו ואשה שגרשה
בעלה כלום יש לזה על זה כלום אמר לו
הקב"ה לנביא לך אמור להן י'איוה ספר
כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי
אשר מכרתיו אתכם לו הן בעונותיכם שנאמר
נמכרתם ובפשעכם שלחה אמכם והינינו
דאמר ריש לקיש מאי דכתיב דוד עבדי
נבוכדנצר עבדי גלוי וידוע לפני מי שאמר
והיה העולם שעתידין ישראל לומר כך
לפיכך הקדים הקב"ה וקראו עברו ע' עבר
שקנה נכסים עבד למי נכסים למי והעולה
על רוחכם היה לא תהיה אשר אתם אומרים
נהיה גברים כמשפחות הארצות לשרת ע"ז
ואבן חי אני נאם ה' אלהים אם לא אבין
חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה אמלך
עליכם אמר רב נחמן כל כי האי ריתהא
לירתה רחמנא עלן ולפרוקינן י'סירו למשפט
אלהיו יורנו אמר רבה בר בר חנה אמר להן
נביא לישראל חזרו בתשובה אמרו לו אין
נאנו יכולין יצר הרע שלט בננו אמר להם
סירו יצריכם אמרו לו אללהו יורנו: ארבעה

הדיוטות בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי: בלעם
שבילה עם בן בעור שבא על בעיר תנא
על בעיר כושן רשעים דעבר שתי רשעים
זמה שמו לבן הארמי שמו כתיב *בן בעור
ות בלעם הוא דלא אתי לעלמא דארתי הא
דיר *ישבו רשעים לשאולה כל גוים שכחי
כחי אלהים אלו פושעי עובדי כוכבים *דברי
אמר אלא כל גוים שכחי אלהים אלא ישבו
אחר רשע נתן סימן בעצמו אמר *חמות נפש
זו ואם לאו *הנני הולך לעמי *ויילכו זקני מוא
של לשני כלבים שהיו בעדר והיו צהובין זה
ג' אותו ולמחר בא עלי הלכו שניהם והרגו זה
הלוא מתרבא דביש גרא וישבו שרי מוא עם
יבוצתי אתכם דבר אמרו כלום יש אב ששונא את
*לא תלך עמהם ולבסוף כתיב *קום לך אתם
היום רך ומשווח מלך והאנשים האלה בני צר
גאמור *ויילך שפי שמשון בשתי רגליו שנאמר
היה שנאמר שמו העין קום באמתי היה כתיב
ה וגו' איתמר דור וזמרא אמר קום באמתי היה
*אמרן ומ"ד בא על אתונו היה כתיב הכא *^{23א}

ק **י**
 בנביאות שכלעס גדול מאביו היה
 כוומר מדקא חשיב חנא דמתניסין
 עות וקאמר דלין לו חלק מכלל דשאר
 ינו וכו'. א"ל ר' יהושע אלן נאמר ישובו
 רשעים לשאלה סבכל הגוים משמע

דקאמארגה השתא דכתיב כל גוים
שמי אלהים לא משמע אלף אומן
השומעים אלוה בןן זעלם (אשכנזי)
אלב אחריני אמו דאמריין ברש
פרקין (דף 4א) ורעו זרים אלעם
וזני נכר אכרישם לעולם הבא: מאי
נינוח כל גוים שמי אלהים: דמשום
כי בורר הקב"ה הרשעים שבהם
ונותן אותם בהיגס ואין להם חלק
לעמיד אלב השאר י' להם חלק: ואף
אומו רשע נמן סימן בעלמם. שאין
לו חלק לעמיד: סתום נפשי שום
ישרים. אם ימות מיתת עולמו מהא
אחריתי כמוהו דודאי י' לו חלק
עמיה: ואם לאו. ללא ימות אלף
יהרג הנני חולק לעמיה ליהינם: לא
היה להם שלום. דכתיב המכה את
מדין כשהו מואב: לכונין. כעוסין
כדאם שבעם פניו לכונין:
כרושפא. חולדה: כרושפא
אשכנזי. אין חלק שלום עמיהם:
כיש גדא. מול רע: כלום י' אב
שגנא אה בנו. שהוא כבוד שקאמר
לו הקב"ה קלל את בני דאמר
זעלם לית פה (הלילה): חולפא
אפילו כלפי שמיא מהני. דאחיי
ליה מה שהחזיק פניו וומר לשלוח
זלק לטיו פה שאמר לו הקב"ה
דחמילי לא חלק וחדר אמר כך:
מלכותא בלא עובא. כלומר ארץ
גדולה ואיני חסר אלף כתר מלכות:
אכני היום רך ופסוח מלך ופאשמי
אלא קשימא ממני. כלומר איני גדול
מהם אלף משיחא מלכות: שמי. ידול
(חולין דף נד) בוקא דלעמא דשך
מדוכתיים: שעיין. משמעו שמים:
סתום העיני. שחם פסוח כמו שחמו:
יניכא כלומר עיני אחת פסוחה מכלל
דהאחרת סתומה והכי נמי מתרגמינן
דשפיר חזי. חזי דמפרשי שחם כמו
סתום וגלוי מילתא היא: קוסם
כאמרו. בןן מעלה בוכורי:
כרע

10 בלא עם דבר אחר בלעם
 11 בעור הוא כושן רשעים
 12 בישראל אחת כימי יעקב
 13 נתיב 10 בנו בעור אמר רבי
 14 האריניו אתו מתניתין מני רבי
 15 להים ישובו רשעים לשאולה
 16 לא 11 אמר לו ר' יהושע וכי
 17 רשעים לשאולה מאן ניהו
 18 מות ישירים אם חמות נפשי
 19 חוקי מדון תנא מדון ומאב
 20 לזה בא זאב על האחד אמר
 21 ב אמר רב פפא היינו דאמרי
 22 עם ושרי מדון להיכן אוזל כיון
 23 ננו אמר רב נתמן חוצפא אפילו
 24 מר רב ששת חוצפא 17 מלכותא
 25 קשים ממני וגו' 18 א"ר יוחנן
 26 שפפון עלי אורח הנושך עקבי
 27 תכא 29 נפל וגלוי עינים וכתוב
 28 בריה דרבינא אמר שבע
 29 שכב וכתביה התם 27 רגליה

עין משפט
נר מצוה

א נמי' פ' י"א מהלכות
עדות דין י ופי"ג מהל'
משוינח דין ה':

תורה אור השלם

1. מידע שובכם בקשר
 ויורשלים מכתב
 נצחת החוקים במרמית
 מאנו שלוב:
 יימיהו ה
 2. אבותיהם ארז
 ותבאים העללים ויהי:
 זכרה ה
 3. ארז דברי חזק
 חיותי את עבדי ואמר
 הלוא הישני אבותיהם
 ויחזקו ואמר
 ונסם ה בעזות לעשות
 לו דברינו ומעללתי
 כן עשה אתה:
 זכרה ה
 4. בה אמר י ה את ספר
 ברייתו אבנס אר
 שלחתי לו את מנשי
 אשר כנריו חגבה לו
 שנתבסם נכחם
 ובשעטם שלח
 אבנס:
 5. ישיעיהו ה
 6. ועתה יעזר י ה אמר
 אל דוד לאמר דוד י ה
 עזר הישני את דוד
 שראל דוד מלשום
 ומד כל אכירי:
 שראל ה ב
 7. באמתר אלה
 אר י בעזות אלה
 שראל עזר שלח
 ולחזתי את נגבראדא
 סלל בבל עבדי ושמי
 כמלל ממעל לאבני
 האלה אשר שנתנו חזק
 את שרמירי אלה:
 ישיעיהו מ
 7. עזרתי וזרעתי
 אל תהיה אשר אבנס
 אמרם נדוד גנים
 משמחה הארצות
 כשרע עזן אבן:
 יחזקאל ה ב
 8. וסור למעשתי אלה
 יורתי:
 9. וישלח שרלתי
 בלעם בן בער פורתי
 אל עזר אשר ארץ י ה
 עשו וקראו לו לאמר זה
 עזר נמצאתי וזה
 כהק את עזר וזה
 יושב ממלי:
 מדרס ב
 10. וראש משלוי ואמר
 נאם בלעם בן בער וזה
 תברש משך עקב:
 מדרס ב
 11. ישורו שרשים
 לשחקלך בל עש שרשי
 אלהים ה
 12. את מנה שר עקב
 וספר את רבע שר אר
 מלת נפשי מן שר
 וזהו ארציו כחול:
 מדרס ב
 13. ועתה יעזר דוד
 לעזר בל ארצו
 חזק את רבע אשר דוד
 אל יושבו שר סלל
 עב בלעם:
 מדרס ב
 14. ואמר ארלים אל
 מה חלוקה והשמי
 חזק את רבע אשר דוד
 אל יושבו שר סלל
 עב בלעם:
 מדרס ב
 15. ואמר ארלים אל
 בלעם אל תלך עמם
 אל תאר את מנה
 ברוך וזה:
 מדרס ב
 16. אל ארלים אל
 עזר בלעם ויסר לו
 עזר בלעם ויסר לו
 עזר בלעם ויסר לו

אם לקרא קף כאו
כרעתו: שמואל ב ג לט
כבי סוס ויפל רכבו אחר:
אשר אסתר עליה היאמר
רגליה כרע נפל שקב כן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones